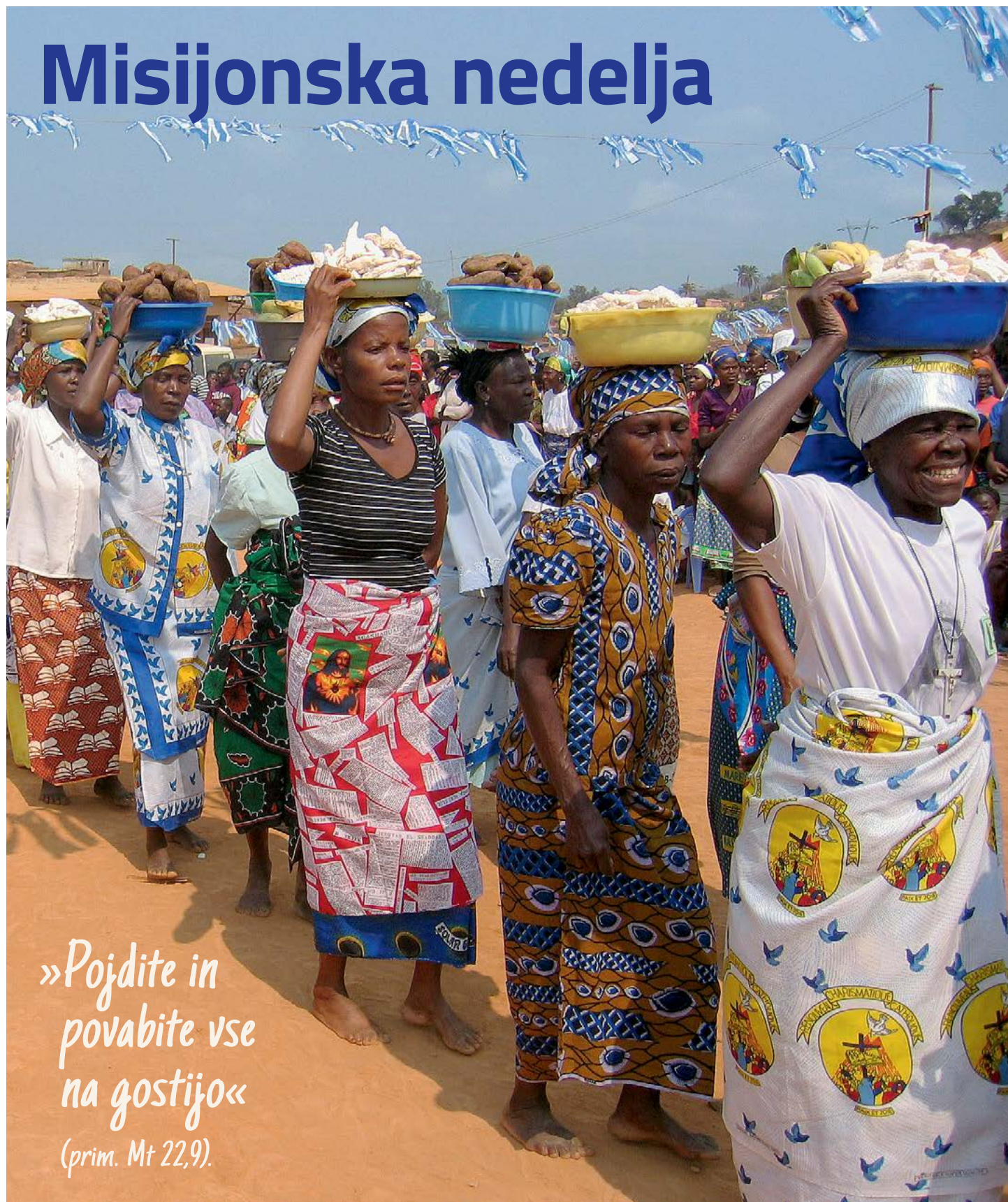

Misijonska nedelja

»Pojdite in
povabite vse
na gostijo«
(prim. Mt 22,9).

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij!

Pred nami je Misijonska nedelja in ob tej priložnosti objavljamo poslanico papeža Frančiška. Geslo letošnje Misijonske nedelje je "Pojdite in povabite vse na gostijo" (prim. Mt 22,9). Papež nas vabi, naj tako kot je kralj poslal služabnike na ulice, tudi mi povabimo vse na gostijo. V Jezusovi pripovedi papež Frančišek poudarja tri ključne iztočnice za razmišljanje: "pojdit in povabite", "na gostijo" in "vse". Vsi smo povabljeni na Gospodovo gostijo in v luči misijonskega poslanstva vseh kristjanov naj bi vsi odkrivali, da je to poslanstvo neutrudna hoja k vsem ljudem in vabljenje k srečanju ter v občestvo z Bogom. V drugem delu razvije pojem "na gostijo", ki ni mišljena le kot človekovo praznovanje, ampak še prav posebno izstopa praznovanje in udeležba pri sveti evharistiji. Kot zgled postavlja vnemo prvih kristjanov, ki so v praznovanje evharistije vključevali eshatološko dimenzijo, se pravi, da je končno praznovanje šele v večnem življenju, ko bo to večno praznovanje doseglo svoj vrhunec. To je spodbujalo prve kristjane, da so z močno misijonsko vnemo čutili oznanjevanje evangelija kot nujnost. Tretja je misel, ki jo papež razvija pod besedo "vse". V tej besedi so vključeni prav vsi brez izjeme.

Poudarja, da se naše poslanstvo rodi v Kristusovem srcu in da je On tisti, ki bo vse pritegnil k sebi. Poslanstvo za vse tako zahteva, da smo vsi soudeleženi pri njem. V prvi polovici septembra se je papež Frančišek podal na pastoralno potovanje in obiskal štiri azijske države Indonezijo, Vzhodni Timor, Papuo Novo Gvinejo in Singapur. Vsaka država predstavlja zelo drugačno podobo. Najprej je obiskal muslimansko državo Indonezijo, kjer živi samo dobre tri odstotke katoličanov. V Indoneziji, kjer strpnost in dialog med verstvi gradi mostove ter spoštovanje drug drugega, sobivajo brez posebnih težav. Vzhodni Timor pa je glede vere popolnoma drugačen. Poročevalci obiska pravijo, da je Vzhodni Timor, takoj za Vatikansko državo, druga država z največ katoličani, kar 98 odstotki. Je pa med vsemi štirimi tudi najrevnejša. Sledil je obisk Papue Nove Gvineje, kjer so kristjani prav tako v večini, od teh je dve tretjini evangeličanov in tretjina katoličanov. Tu je najbolj opazna inkulturacija vere v vsakdanje življenje prebivalcev, saj so se pesmi, plesi in drugi običaji iz obdobja pred prihodom misijonarjev ohranili in se vključili v versko življenje. Obisk se je zaključil v najbolj razviti državi Singapur, kjer prevladujeta budistična in

muslimanska vera, vendar se število katoličanov vztrajno večja. S tem obiskom je papež Frančišek pokazal, da hoče biti blizu pretežno mladi Cerkvi, ki je zelo revna in misijonska, odrinjena, pa vendarle zelo blizu mislim in željam papeža. Hotel je biti blizu Cerkvi na obrobju in jo potrditi v veri. Letos obhajamo 25 - letnico Misijonske molitvene zveze, ki je zaživela na pobudo duhovnika Antona Pačnika. Kot misijonar je 16 let deloval v Zairu, današnji Demokratični republiki Kongo in tam še posebej začutil, kako pomembna je molitvena podpora. Tako je od leta 1999 načrtna molitev za duhovno podporo misijonarjem neprekinjena. Člani se obvežejo, da bodo molili rožni venec za vse misijonarje po svetu. Ta duhovna pomoč je resnično neprecenljive vrednosti. Z molitvijo so člani povezani z misijonarji in jim zagotavljajo duhovno oporo. Smo v letu, ki je posvečeno molitvi kot priprava na jubilejno sveto leto 2025. Z našo molitvijo se tudi mi aktivno vključujemo v misijonsko delovanje vesoljne Cerkve. V spodbudo naj nam bo sveta Terezija deteta Jezusa, zavetnica misijonov, ki je molitve in trpljenje darovala Bogu, da bi bile kakor križi zasajene po misijonskih krajih. Želim vam lepo praznovanje Misijonske nedelje!

Pavle Novak CM

Sol zemlje in luč sveta

PIŠE DR. MATIJA NARED

Papež Frančišek je med svojim nedavnim potovanjem obiskal tudi Vzhodni Timor, državo na področju jugovzhodne Azije, ki je svojo samostojnost dosegla med zadnjimi in hkrati prva, ki ji je to uspelo v tem tisočletju, leta 2002.

Timor, srečanje papeža z redovniki, duhovniki.

Copyright © Vatican Media

To se je zgodilo po dolgi dobi trpljenja zaradi kolonizacije in večletne krute okupacije Indonezije. Pa še nekaj je značilno za Vzhodni Timor: gre za državo z največjim odstotkom katoliškega prebivalstva (97,5 odstotka), če izvzamemo Vatikan. In katolištvo se je v tej državi krepilo ravno z zavzemanjem za samostojnost in svobodo. Misijonarji so katoliško vero prvič prinesli na otok Timor leta 1515. Portugalci so se tam naselili pet let pozneje, Španci so tja prispeli kmalu zatem. Na koncu so prevlado nad Vzhodnim Timorjem – v drugi polovici 19. stoletja – dosegli Portugalci, ki so ostali na otoku do leta 1975, ko so domačini razglasili neodvisnost. Toda konec istega leta je na njihovo ozemlje vdrla Indonezija s svojo vojsko in si ga prilastila. V naslednjih dveh desetletjih je tam umrlo od 100.000 do 200.000 ljudi, bodisi zaradi upiranja indonezijski okupaciji bodisi zaradi lakote in bolezn.

Indonezijska vlada je leta 1999 pod naraščajočim mednarodnim pritiskom izvedla referendum in takrat so volivci v veliki večini podprli neodvisnost, ki jo je Indonezija tudi priznala. Po letih težkega boja je bil leta 2002 izvoljen prvi predsednik države Vzhodni Timor in s tem je država dobila status suverene države. Zanimivo pri vsem tem je, da je bila v ozadju boja za samostojnost in nazadnje tudi za doseganje sprave po koncu bojev prav močna navezanost ljudi na katoliško vero. Kardinal Virgílio do Carmo da Silva je, če povzamemo, takole predstavil vlogo katoliške Cerkve: V zgodovini Cerkve (in države) v Vzhodnem Timorju je bilo posebno pomembnih 25 let, v katerih je potekal boj za neodvisnost izpod nadoblasti Indonezije, ki si je področje prilastila po odhodu Portugalcev, to je od leta od 1975 do 1999. V tem obdobju se je močno povečalo število katoličanov (z 20 odstotkov na današnjih 90 odstotkov), veliko ljudi je bilo krščenih, ker so

čutili bližino in podporo duhovnikov, redovnic, redovnikov in katehetov, ki so v tem dolgem obdobju ostali z njimi. Številni se spominjajo, da so Indonezijci takrat silili ljudi, da so na osebnih dokumentih navedli veroizpoved, in da je katoliška vera postala skoraj nekakšna »zastava«. Številni Timorci so to obdobje doživljali kot čas, ki ga je vodila Previdnost, kot čas, ko so čutili Božji poseg v svoje življenje in zgodovino. Cerkve je stala ob strani ljudem in obsojala nasilje, ki ga je izvajala indonezijska vojska med vojaško okupacijo. In v preambuli ustave nove republike je zapisano, da država priznava prispevek Cerkve v boju za neodvisnost. Kasneje si je Cerkve prizadevala tudi za spravo in danes ni sovraštva ali zamere do indonezijskega ljudstva. Zdaj smo, pove omenjeni kardinal, demokracija s katoliško večino. Cerkve je vedno veliko prispevala k blaginji naroda s svojim izobraževanjem in socialnim delom, na primer z vodenjem številnih sirotišnic. Predsednik Vzhodnega Timorja José Ramos-Horta pa glede vloge Cerkve pove takole: »Če katoliška Cerkve med bojem za neodvisnost ne bi nudila zatočišč ljudem, reševala njihovih življenj, jim govorila, ne vem, ali bi bili danes svobodni.«

Pomembno vlogo pa ima vera tudi pri procesu sprave z Indonezijo, o kateri menijo, da je edina pot, čeprav težka. Papež Frančišek je prišel na obisk, da bi ljudi potrdil v veri, ki je bistveni del njihove kulture in identitete. Pred 35 leti je bil tam na obisku papež Janez Pavel II., ki je ljudi pozval, naj bodo v boju za svobodo »sol zemlje in luč sveta« ter naj ostanejo stanovitni v veri. In take jih je papež Frančišek, njegov naslednik, po 35 letih tudi našel.

(Povzeto po: Hannah Brockhaus, <https://www.catholicnewsagency.com> in Paolo Affatato, <https://www.fides.org>)

Misijonska molitvena zveza

misijonarjem pomaga pri njihovem poslanstvu in jim daje moč

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

Naš pričevalec Anton Pačnik je letos obhajal zlato mašo, to je petdeset let duhovniške službe. Po 16ih letih misijonskega dela v nekdanjem Zairu, ki se danes imenuje Demokratična republika Kongo, se je zaradi šibkega zdravja vrnil v domovino. Po prihodu domov je bil imenovan za župnika v Zrečah, kjer je duhovniško službo opravljal do leta 2002, od takrat pa je župnik v župniji sv. Družine v Kidričevem. Kmalu po vrnitvi v Slovenijo je sprožil pobudo za ustanovitev Misijonske molitvene zveze, ki letos obhaja 25 let neprekinjene molitve za misijonarje in misijonarke.

Verjetno je prva misel, ki jo imajo ljudje na splošno, da je duhovnik človek, ki mora moliti. Pa vendar je potrebno narediti še marsikaj drugega. Letos ste praznovali 50 - letnico duhovništva, kakšne so vaše misli ob tem jubileju?

Vzor molitve je Jezus Kristus. Čudovito je usklajeval svoje poslanstvo učitelja in molivca. Evangeliji nam poročajo, da včasih pri svojem delu niti jesti niso utegnili (Mr 3,29). Zopet pa srečamo Jezusa, ki se umika v samoto in celo cele noči moli. (Lk 6,12). Njegova molitev je posebej goreča pred velikimi dogodki, na primer preden izbere apostole (Lk 6, 12-16) in pred trpljenjem (Lk 22,41). Kot novomašnik sem si izbral mašno geslo: »Zahvaljujemo se ti, da smemo biti tu pred teboj in ti služiti« (II. evh. molitev). Želim 'biti pred Bogom in mu služiti' vedno in povsod. Božja previdnost mi je v misijonih v Afriki odkazala majhen prostor, kjer sem delal 16 let, sedaj sem doma že 31 let. Kot duhovnik sem moral poleg molitve - brevirja še marsikaj drugega postoriti. Prizadevam si, da bi v to moje življenjsko geslo vključeval vse. Zame ta TU pomeni kraj, kjer se nahajam, delo, uspehe, neuspehe, vsa navdušenja in morebitna razočaranja, vse molitve in obrede v župniji, zahvale, poveličevanja Gospoda in morda solze, vse naj bo TU pred

Gospodom. Hvaležen sem, da mu kot duhovnik in nekdanji misijonar smem služiti. Jubileji so križišče, kjer se malo ustavimo, za trenutek pogledamo na prehojeno pot, se Bogu zahvalimo, pogledamo 'kje smo' in 'kakšna je nadaljnja pot'.

Leta 1999, torej pred 25. leti, ste v Mariboru ustanovili Misijonsko molitveno zvezo. Kako ste prišli do te zamisli? Koliko vas je bilo ob ustanovitvi?

Prvi zgled molitve je Jezus. Jezus je molil tudi za Petra in apostole. »Simon, Simon! Glej, satan vas je zahteval, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem molil zate, da ne opeša tvoja vera. Ko se boš nekoč spreobrnil, utrdi svoje brate,« (Lk 22,31) beremo v Svetem pismu. Misijonarji so poslanci vesoljne Cerkve Cerkvam v misijonskih deželah. Misijonarja solista ni. Naši misijonarji v misijonih opravljajo najrazličnejše službe in poslanstva v misijonskih skupnostih, ponekod že v urejenih misijonskih škofijah. Misijonar ima predvsem nalogo, da oznanja veselo oznanilo. Vso misijonarjevo delo mora biti povezano z lučjo vstalega Kristusa. Največji misijonar vseh časov, apostol Pavel poudarja: »Če pa Kristus ni bil obujen, je tudi naše oznanilo prazno in prazna tudi vaša vera»

Anton Pačnik je bil misijonar v Kongu, kjer se je rodila ideja o Misijonski molitveni zvezi.

(1Kor 15,14). Ko misijonar moli, mora vedno ponavljati: »Govôri, Gospod, kajti tvoj hlapec posluša,« (1sam 3,9b) oziroma: »Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« (Lk 1,38). Misijonska molitvena zveza misijonarjem pomaga pri njihovem poslanstvu, jim daje moč. Večkrat poslanstvo misijonarja zahteva velike napore. Takrat se misijonar v mislih poveže s svojimi doma, z občestvom, ki ga pošilja, svojo Slovenijo in svojo domačo župnijo. Takrat bo rekel: »Molijo zame, z menoj so.« To duhovno moč sem velikokrat kot misijonar občutil in ravno v Afriki sklenil, da ko pridem domov, bom molivce za misijone povezal v zvezo. Tako bomo lažje izpolnjevali misijonsko poslanstvo. Leta 1999 je nadškof Franc Kramberger za našo molitveno zvezo blagoslovil 50 misijonskih rožnih vencev.

Danes je v zvezo vključenih že več kot 1200 članov, ki z molitvijo podpirajo misijonarje in misijonarke. Včasih nas prevzame zbiranje materialnih sredstev za misijonarje, pa vendarle je molitev ključnega pomena.

»Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo z njo njeni graditelji; če Gospod ne varuje mesta, zaman bedi tisti, ki straži,« pravi psalmist.(Ps 127,1). Našim misijonarjem so za opravljanje dela potrebna tudi materialna sredstva. Nekatera dela, ki jih opravljajo, so prav herojska. Pomislimo na Pedra Opeka, na delo misijonark in misijonarjev v zdravstvu, šolstvu, gradnji bolnic, dispanzerjev, šol, cerkva, infrastrukture, druga prizadevanja za bolj zdravo in lepše življenje. Toda vsa ta dela so lahko zelo krhka, če niso prepojena z molitvijo. Mi, člani molitvene zveze, smo z njimi najtesneje povezani in jim moramo stati ob strani. Apostol Pavel v pismu Korinčanom pravi: »Jaz sem zasadil, Apolo je zalil, Bog pa je dal rast« (1 Kor 3,6). Misijonarji na terenu, ki sadijo, so Pavel, molivci molitvene zveze, ki z molitvijo in materialno pomočjo zalivamo, smo Apolo in Bog daje rast.

Molitvena zveza stremi k prav posebnem poslanstvu. Poleg molitve se lahko še marsikaj daruje Bogu za podporo misijonov. Lahko kaj več poveste o tem?

Molivci molitvene zveze gledamo na vrednost Kristusovega trpljenja. To trpljenje je cena našega odrešenja. Če Kristus ne bi trpel, ne bi bilo velike noči. Pri krstu smo vcepljeni v Kristusovo skrivnostno telo. Tako ima tudi naše trpljenje, če ga darujemo s posebnim namenom, neizmerno veliko moč.

Zavetnica zveze je sv. Terezija Deteta Jezusa. Bila je karmeličanka in nikoli ni bila v misijonih, pa še zelo mlada je umrla. Kako nam njen zgled in priprošnja pomagata?

Zgled darovanja trpljenja je naša zavetnica sv. Terezija Deteta Jezusa, karmeličanka, ki je živela v samostanu v Lisieuxu in zelo mlada umrla. Vse težave in ponižanja

Anton Pačnik je jubilejno zlato mašo daroval v župniji Kidričevo, kjer deluje že vrsto let

je spreminjala v križe, ki jih je zasejala po vsem svetu. »Naj bo za spreobrnjenje Grešnikov«, je govorila. Iz teh križev so zrasla živa krščanska verska občestva, žive Cerkve v misijonskih deželah.

Člani zveze molijo misijonski rožni venec. Kako je molitev razdeljena?

Vsak dan molimo za določeno celino. V ponedeljek molimo za Afriko, v torek za Ameriko, v sredo za Evropo, v četrtek Avstralijo in Oceanijo, v petek za Azijo. Molitve ter vsakodnevne težave in 'križe' namenimo za misijonarje in celine, ki jih označuje barva na našem rožnem vencu.

Obhajate zlati in srebrni jubilej v istem letu in oba s prav posebnim poslanstvom, ki sovpadata v letu molitve, ki nas pripravlja na sveto leto. Kakšno izkušnjo ali misel bi ob teh praznovanjih delili z nami?

Preprosto »Gospod, zahvaljujemo se ti, da smemo biti tu pred teboj in ti služiti.« Z našo molitvijo smo postavljeni pred Gospoda, ki nas nenehno obsipava s svojo milostjo. Sv. Pismo pa nas opozarja in spodbuja, ko pravi: »Tako tudi vi, ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govorite: »Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti« (Lk 17,10). Ta zavest ponižnosti nam pomaga, da vsa svoja prizadevanja in dela postavljamo v Božje roke.

Gospod zlatomašnik, najlepša hvala za vaše pričevanje!

25 let Misijonske molitvene zveze

Ustanovitelju MMZ Antonu Pačniku in vsem molivcem se ob njihovi obletnici globoko zahvaljujemo, da s svojo molitvijo duhovno podpirajo misijonarje pri njihovem poslanstvu.

Vsi lepo vabljeni na osrednje praznovanje Misijonske nedelje 22. oktobra 2024 v župnijo Brusnice pri Novem Mestu.

Da se za 25 let MMZ skupaj zahvalimo tudi Bogu, vas še posebej vabimo tudi na srečanje, ki bo v župniji Kidričevo v soboto, 26. oktobra 2024, ob 10.30 dopoldan. Molitveni uri bo ob 11.00 sledila sv. maša, somaševanje pa bo vodil nadškof Alojzij Cvikel. Pristrčno vabljeni!

K vključitvi v MMZ vabimo tudi nove člane!

Misijonska nedelja: **Vsi za vse!**

LETA 1976 PISAL FRANC SODJA

Vedno je bilo tako, da je vsak misijon imel svoje podpornike in dobrotnike. Skupnost, ki je dala misijonarja, naj zanj tudi skrbi. Vsak narod naj posebej torej skrbi za svoje misijonarje in njihovo misijonsko delo.

Tako se je delo delilo in povezava zaledja in misijonarjev je bila živa, saj so bili povezani v delavno skupnost, ki se je zavedala svoje odgovornosti za posamezno misijonsko področje. Tej misli je dal koncil nov poudarek. Samo, da so koncilski očetje stvar postavili na vsцерkveno odgovornost. Torej ne posamezne skupine ljudi, ampak posamezne župnije kot najmanjše celice, posamezne škofije ali cele krščanske pokrajine naj postanejo posebno odgovorne za posamezna misijonska področja. S tem so misijonski cilji konkretni, naloge čisto jasne in zanimanje toliko bolj živo. V resnici so nastale v zadnjih desetih letih sijajne povezave posameznih škofij ali posameznih župnij z misijonskimi škofijami in župnijami. S tem se misijonsko delo ljudem v zaledju približuje s svojimi najbolj konkretnimi nalogami, ne le z zidavami cerkva, šol, bolnic, drugih socialnih ustanov, – še veliko bolj z vzgojo katehistov, domačih duhovnikov, pastoralnih ustanov. Kratko: problem mlade Cerkve

postane problem »stare« matične Cerkve. Prav to idejo so zapisali kot veliko pobudo koncilski očetje v Misijonskem odloku. Toda s tem niso črtali tistega, kar mora ostati: skupno delo vseh za vse. Koliko je misijonskih krajev, ki nimajo še nikogar; ali nimajo kljub temu, da se nekdo zanima, zadostnih opor. Velika je lahko nevarnost, da zaradi večje gorečnosti ali večje možnosti en misijon prejema brez primere več kot drugi, pa sta oba vsaj enako potrebna. Zato mora nad vsemi bedeti celotna Cerkev. Iz te ideje so nastale svetovne katoliške misijonske organizacije, kot so Družba za širjenje vere, Družba sv. detinstva in Družba sv. Petra za vzgojo domačih duhovnikov. Preko teh organizacij naj bi sodeloval prav vsak vernik in te organizacije naj bi bile stalna pomoč, molitvena in denarna, slehernemu misijonu in slehernemu misijonarju na svetu. Kakor je očitno sijajna gornja zamisel, da posamezne krščanske občine intenzivno skrbijo za posamezne misijonske enote,

tako je jasno, da je Cerkvi ta vesoljna pomoč nujno potrebna. Zato ob misijonski nedelji tudi mi moramo obnoviti ta čut za skupnost. Čeprav je za modernega človeka težka organizirana oblika na primer Družbe za širjenje vere, ki je organizirana po desetnijah z mesečnimi nabirkami, vsakodnevnimi molitvami, vendar jo omogoča vsaj misijonsko nedelja, kjer moremo dati letni prispevek, še več: moremo dati čim več v ta skupni sklad z vsemi nabirkami okoli misijonskega praznika. Istočasno pa obnovimo vsaj dober namen, da so tudi sicer naše molitve in žrtve v letu posvečene z misijonskim namenom. Ta dan pa še prav posebej. Skrajni čas pa je, da izgubi misijonska nedelja priokus, da je to nekaj prisiljeno dodanega našemu krščanskemu življenju: vse te nabirke, prošnje, molitve, proslave. Lepše bi bilo, če v ta namen, da nas vzpodbudi, misijonske nedelje ne bi bilo treba. A ker se tako rada ohladi naša gorečnost tudi v tako velikih nalogah, ki jih imamo zaradi krsta, je potrebno, da nas Cerkev znova nanje spomni. Naj bo letošnja Misijonska nedelja pred našimi očmi vse misijonsko delo, zato pa naj bo molitev vesoljna, žrtev vesoljna in ljubezen vesoljna.

V bogoslovju na Salomonovih otokih.

Občestvo v vlogi botra

P. MARI OSREDKAR

V Sloveniji se je pred časom razvnela debata o potrebnosti in nepotrebnosti birmanskih botrov. Zaradi neučinkovitosti te »službe« je v škofiji Murska Sobota ordinarij Peter Štumpf ad experimentum ukinil botrstvo pri birmi.

Vsi se že dolga leta zavedamo, da je sedanja praksa botrstva prejemnikom zakramentov izgubila prvotni pomen. Imeti botra zato, da dobiš darilo in da ga morda tudi v prihodnje lahko pocukaš za rokav za kakšen bankovec, to res ni to, kar naj bi mlademu kristjanu pomagalo v duhovni rasti. Pa vendar birmovalci pogosto izkušajo, kako pastoralno koristna so srečanja z botri pred birmo. Ob taki priliki mnogi po desetletjih prejmejo zakrament sprave in se zopet približajo Cerkvi. V razmišljanju nimamo namena tehtati argumentov za in proti, temveč pokazati, da ima predvsem občestvo veliko poslanstvo pri spremljanju katehumenov.

Štirinajsti člen dokumenta *Ad Gentes* govori o botrstvu. Ker je vera Božji dar, Odlok o misijonski dejavnosti piše, da je »tiste, ki so od Boga po Cerkvi sprejeli vero v Kristusa, treba z bogoslužnimi obredi pripustiti v katehumenat.« Nato razjasni, da »katehumenat ni le razlaga verskih resnic in zapovedi, ampak uvajanje in primerno dolgotrajno navajanje na celotno krščansko življenje ...« V nadaljevanju pa avtorji besedila poudarijo, da naj »za katehumensko uvajanje v krščanstvo skrbe ne samo katehisti ali duhovniki, marveč vse občestvo vernikov, posebno še botri, tako da katehumeni že takoj od začetka čutijo, da spadajo k božjemu ljudstvu« (AG 14). Ta člen izpostavlja, da je zelo učinkovito, če za katehumene od vsega začetka in tudi po prejemu zakramentov skrbi celotna župnijska skupnost.

Ko sem se še sam ukvarjal z birmanci, so morali na koncu priprave narediti izpit. Naučili so se odgovore na sto vprašanj, ki so bila natisnjena na koncu katekizma in ko so znali

Prihod birmancev k škofu, v Malawiju

odgovore »na pamet«, so bili pripravljeni na prejem zakramenta potrditve v veri. Takrat sem tudi jaz dvomil o smiselnosti ne le botrske službe, temveč tudi o smiselnosti podeljevanja birme tistim mladim, ki jim je krščanstvo le »neka teorija«. Birma je namreč mnogim veroučencem postala zakrament slovesnega odpada od Cerkve. Nekateri so že v naprej povedali, da jih po birmi ne bo več v cerkev. Staršem fanta, ki ga v letu priprave nikoli ni bilo k maši, pri veroučnih srečanjih pa ga tudi nisem pogosto videval, sem povedal, da ne bo šel k birmi in so se starši pritožili škofu. Takratni ljubljanski ordinarij mi je napisal pismo in mi »toplo priporočil«, naj za fanta kar napišem birmanski listek. Pa ga nisem! O smiselnosti pripustitve »kar vseh« veroučencev k birmi sem se pogosto pogovarjal s kolegi duhovniki, pa nihče ni imel pametnega predloga, kakšna praksa bi bila ustreznejša. Ko pa sem v času

študija pred 30 - timi leti v Franciji obiskoval župnije, sem se seznanil s primerom, kjer niso šli vsi veroučenci avtomatsko k birmi, temveč samo tisti, ki jih je predlagalo župnijsko občestvo. Takrat sem se zelo navdušil nad idejo in jo posredoval nekaterim slovenskim pastoralistom, pa je nihče ni »zagrabil«! Na podoben način mi o afriški praksi pripoveduje tudi p. Pepi Lebreht, ki je lep del svojega življenja deloval kot misijonar v Beninu: »Botri so odgovorni za spremljanje katehumenov v 3-letnem katehumenatu v redni molitvi, obisku verouka in nedeljske svete maše. Hkrati pa spremljajo katehumenov osebni, verski in moralni razvoj, oz. prehod iz poganstva v krščanstvo. V ta namen se botre vpraša o njihovem mnenju glede primernosti katehumenov za krst, med katehumenatom in tik pred krstom. Botri tako pomembno pomagajo celotnemu občestvu, ki se mora, pod vodstvom katehista in župnika, izreči o primernosti prejema zakramentov kandidata za krst. Za vsakega kandidata za krst se mora občestvo izreči o kandidatovi primernosti.« Torej tudi v škofiji Natitingou, Benin, Zahodna Afrika, občestvo igra veliko vlogo pri odločitvi za pripustitev kandidata k zakramentom. Občestvo zagotovo najbolj ve, kateri katehumen oz. pripravnik za prejem zakramentov ima prave namene, ker se to vidi v njegovi prisotnosti ali odsotnosti iz skupnosti. Isto občestvo lahko tudi najbolj pomaga novemu kristjanu v duhovni rasti. Krščanskega življenja se namreč zunaj občestva ne da uresničevati. Zato ideja, da je najboljši boter občestvo, sploh ni slaba! Predvsem zaradi permanentnega spremljanja in spodbujanja posameznih mladih kristjanov. Skratka, kristjan potrebuje občestvo, če pa ima še »strica«, ki dobro opravlja botrsko službo, toliko bolje!

»Ali res kličeš mene?«

S. MOJCA KARNIČNIK, MISIJONARKA JEZUSA KRISTUSA, DR KONGO

Dragi prijatelji misijonov! Ob raznih Misijonskih nedeljah sem vam že pismeno spregovorila. Pisala sem vam predvsem o svojem delu, pa o deželah mojega misijonarjenja ter o življenju tukajšnjih ljudi. Danes vam bom pa rajši spregovorila o tem, kako sem prišla do misijonskega poklica. Konec avgusta je namreč poteklo 50 let od mojega prvega odhoda v Afriko, medtem, ko sem se od doma v daljni svet podala že sedem let prej. Teh sedem let me je namreč stala priprava za delo v misijonih.

Marsikdo me je ob mojih dopustih že vprašal: »Kako to, da si se odločila za misijone?« če je bilo vprašanje v nekoliko negativni obliki. Ali pa: »Kako lepo, da si se odločila za misijone!« če je bilo mišljeno pozitivno. Odločila? Danes bi vam rada povedala, da pravzaprav ni šlo za mojo odločitev. Nekdo drug se je odločil, da me pokliče. Za misijonski ali sploh za duhovni poklic se človek namreč ne odloči, kot se odloči za poklic zdravnika, učitelja, pravnika ali katerega drugega. Ne! Človek je namreč poklican! Bog kliče, vabi, včasih je celo nekoliko nadležen, a je hkrati zelo spoštljiv, ker spoštuje svobodno voljo človeka. Nikogar ne sili, le vabi. Je pa vedno On tisti, ki

izbira in kliče, nikakor pa obratno. Saj ste slišali: »Niste vi mene izbrali; jaz sem vas izbral.« Kakšen je pa Njegov okus ali kriterij, pa res ne vemo. Zakaj se je ozrl na cestnarja Mateja, ki je bil v očeh vseh pravovernih Judov velik grešnik in izdajalec naroda? Predstavljam si, da je bil Matej neznansko presenečen in da je prav nejeverno pogledal Gospoda: »Ali res kličeš mene? Ali se nisi zmotil?« Nekaj podobnega sem sama doživela v svoji lastni družini, ko je tudi imel boljši material na izbiro. Le zakaj je poklical mene? Toda on izbira in kliče, kogar hoče, kadar hoče in kakor hoče. In kaj lahko stori izbrani in poklicani? Seveda ima dve možnosti: da se izgubi nekam med množico, kot da

S. Mojca v župniji Zreče ob obisku v domovini.

ni nič slišal ali pa da odgovori, kot je to storil prerok Izaija: »Tukaj sem, pošlji me!«

Sami veste, da je danes v Evropi suša za duhovne poklice. Isto v Ameriki, Severni in Južni. Misijonarka Jezusa Kristusa v Evropi že več kot 20 let nismo imele nobenega poklica. Imamo pa v Afriki preko 20 mladenk, ki se ta čas pripravljajo na misijonsko poslanstvo. To je sedaj moje delo: vzgoja novih misijonskih poklicev. Nekaj jih je že šlo misijonarit na Japonsko in v Ameriko. Ali to pomeni, da v Evropi danes Bog ne kliče več tako, kot je nekdaj? O, kliče, gotovo kliče! Le da tisti, ki so klicani, ne marajo slišati tega klica. Je namreč veliko drugih klicev, ki so bolj vabljivi in ki nudijo več dobička in užitka. Tudi jaz se nisem prav lahko in rada odzvala na Božji klic. Ta pa se je ponavljal in ponavljal. In jaz sem že takrat, čeprav sem komaj kaj vedela o Ignacijanskem načinu razločevanja duhov, razmišljala takole: »Kaj bi si pred smrtjo želela, da bi v življenju storila?« Odgovor je bil jasen: »Da bi se odzvala na Božji klic.« In sem si rekla: »Torej bom storila to sedaj.«

Skrb, spremljanje podhranjenih otrok in preverjanje, da bodo res zaužili predpisane obroke, je glavna naloga s. Mojce.

Obisk misijonskih postojank v Čadu v letu 2011.

Ali imam sama za to kakšno posebno zaslugo? Ne; milost, darilo je zame, da mu smem slediti in služiti.

Včasih se pa zgodi, da želita Bogu slediti kakšen zelo dober fant ali dekle. Mislita pač, da je to največ vredno. A če nista bila poklicana, ne bo držalo. Bog namreč da milost za določen življenjski stan samo tistim, katere je v ta stan sam poklical.

Mislim, da vsi poznate svetnico Malo Terezijo ali Malo Cvetko. Oba njena starša sta želela vstopiti v samostan, preden sta se spoznala, a ju niso sprejeli. Sta pa postala starša petih redovnic, med njimi Male Terezike, in pred nekaj leti sta bila sama prišteta

med svetnike. Kdo ve, kaj bi nastalo iz njiju, če bi po sili prišla v samostan?

Po drugi strani pa nam evangelista Marko in Luka govorita o bogatem mladeniču, katerega Jezus povabi za sabo, a fant žalosten odide, ker je imel veliko bogastvo in ga ni bil pripravljen zapustiti.

Na misijonsko delo gledamo danes drugače, kot smo nanj gledali v začetkih mojega misijonskega življenja. Ko sem odhajala v Afriko, sem imela polno načrtov: kako bom učila, delala to in ono in pomagala ljudem spoznavati Boga. O, Bog je bil pa tam že pred mano. Prepoznavala sem ga v načinu življenja ljudi, ki

so bili – čeprav še pogani - prijazni, gostoljubni, solidarni, ki so se razdajali za druge ..., pa čeprav so mnogi še verovali v duhove, vrače in čarovnike. Veliko lepega sem se od njih naučila. Nisem le dajala, ampak tudi prejerala. Veste, Božje kraljestvo je veliko večje od Cerkve. Pred II. Vatikanskim koncilom se je reklo: »Zunaj Cerkve ni odrešenja«, danes pa pravimo: »Veliko poti vodi do Boga.« Kakor je sv. Pavel v Atenah, ko je našel kip z napisom »Nepoznanemu Bogu« Atenčanom rekel: »To, kar vi molite, čeprav ne poznate, vam jaz oznanjam«, bi tudi jaz lahko rekla tistim Afričanom: »Glejte, to, v kar vi verujete, ker po tem živite, četudi imena še ne poznate, to je Bog Jezusa Kristusa, našega Gospoda, ki je tudi za Vas umrl in Vstal, ker vas ljubi. In mi smo vsi bratje in sestre.«
Pa naj končam. Mogoče bi me kdo vprašal, če sem srečna. Da, srečna sem in neskončno Bogu hvaležna, da me je poklical in povabil, da z Njim sodelujem. In če bi imela še več življenj, si ne bi želela drugačnega. Seveda to ne pomeni, da ni bilo skrbi in trpljenja. Brez teh pa v življenju nobenega človeka ni. Vsem lep misijonski pozdrav in en velik »bogplačaj« za vašo pomoč pri našem delu.

Srečanje in predavanje o pravilni ter zadostni prehrani otrok in odraslih.

Pojdite in povabite vse na gostijo (prim. Mt 22,9)

Papež Frančišek vsako leto za Svetovni misijonski mesec oktober in Misijonsko nedeljo izbere posebno geslo in napiše poslanico. Celotna poslanica je na voljo na spletni strani Misijonskega središča Slovenije. Tukaj pa objavljamo glavne odseke.

Dragi bratje in sestre!

Za letošnji Svetovni dan misijonov sem vzel temo iz evangeljske pridige o svatbeni gostiji (prim. Mt 22,1-14). Ko so povabljeni zavrnilo povabilo, kralj, ki je glavni lik v zgodbi, reče svojim služabnikom: »Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogarkoli najdete.« (v. 9). [...]

1. »Pojdite in povabite!« Misijon kot neutrudna hoja in vabilo na Gospodovo praznovanje

Na začetku kraljevega ukaza njegovim služabnikom stojita dva glagola, ki izražata srčiko misijonov: »pojdit« in »pokličite« v smislu »povabite«. [...] Misijoni so neutrudna hoja naproti vsemu človeštvu, da bi ga povabili na srečanje in v občestvo z Bogom. Neutrudno! Bog, velik in ljubezni in bogat v usmiljenju, vedno hodi naproti vsakemu človeku, da bi ga poklical v srečo svojega kraljestva kljub brezbriznosti ali zavračanju. [...]

To priložnost izkoriščam, da se zahvalim vsem misijonarjem in misijonarkam, ki so ob odgovoru na Kristusov klic pustili vse in šli daleč od svoje domovine, da bi ponesli Veselo Novico tja, kjer je ljudje še niso prejeli ali so jo sprejeli pred kratkim. Predragi, vaša velikodušna požrtvovalnost je otipljiv izraz vneme za misijon *ad gentes*, ki ga je Jezus zaupal svojim učencem: »Pojdite in naredite vse narode za moje učence« (Mt 28,19). Zato še naprej molimo in se zahvaljujmo Bogu za nove in številne misijonske poklice za delo evangelizacije do vseh koncev sveta. In ne pozabimo, da je vsak kristjan poklican sodelovati v tem vesoljnem misijonu s svojim evangeljskim pričevanjem v vsakem okolju, tako da bo vsa Cerkev skupaj s svojim Gospodom in Učiteljem nenehno hodila ven na »križišča« današnjega sveta. Da, »drama Cerkve je danes v tem, da Jezus še vedno trka na vrata,

toda od znotraj, da bi ga pustili iti ven! Pogosto postanemo Cerkev [...], ki Gospodu ne pusti iti ven, ki ga drži kot »svojo last«, medtem ko je Gospod prišel za misijone in želi, da smo misijonarji« (*Govor udeležencem srečanja v organizaciji Dikasterija za laike, družino in življenje*, 18. februar 2023). Vsi mi, krščeni, vsak v skladu s svojim življenjskim položajem, moramo biti pripravljene znova iti ven, da bi zagnali novo misijonsko gibanje, kot v času začetka krščanstva!

[...] Kakor si lahko zamišljamo, so služabniki-poslanci vladarjevo povabilo prenesli z občutkom nujnosti a tudi z velikim spoštovanjem in prijaznostjo. Na enak način mora tudi poslanstvo prinašanja Evangelija vsemu stvarstvu nujno imeti isti slog Njega, ki je oznanjen. Ko oznanjajo svetu »lepoto Božje zveličavne ljubezni, razodete v umrlem in vstalem Jezusu Kristusu« (*Apost. spod. Veselje evangelija*, 36), učenci-misijonarji to delajo z veseljem, velikodušnostjo, dobrohotnostjo, s sadovi Svetega Duha v njih (prim. Gal 5,22); brez prisile, nasilja ali prozelitizma; vedno z bližino, sočutjem in nežnostjo, ki odsevajo Božji način bivanja in delovanja.

2. »Na gostijo.« Eshatološka in evharistična perspektiva poslanstva Kristusa in Cerkve

V priliki kralj prosi služabnike, da raznesejo vabilo na svatbeno gostijo svojega sina. Ta gostija odseva eshatološko gostijo in je tako podoba končnega zveličanja v Božjem kraljestvu, ki se že sedaj uresničuje s prihodom Jezusa, Mesija in Božjega Sina. [...]

Vemo, da je imela misijonska vnema prvih kristjanov močno eshatološko dimenzijo. Čutili so nujnost oznanjevanja evangelija. Tudi danes je pomembno, da ohranjamo takšen

Obisk papeža na Papui Novi Gvineji

Copyright © Vatican Media

Papež Francišek med obiskom Timorja.

Copyright © Vatican Media

pogled [...]. Ko torej svet ponuja različne »gostije« potrošništva, egoističnega blagostanja, kopičenja in individualizma, evangelij kliče vse na božjo gostijo, kjer vladajo veselje, podelitev, pravičnost in bratstvo v občestvu z Bogom in z drugimi. To polnost življenja, ki je Kristusov dar, že sedaj vnaprej doživljamo v Evharistični gostiji, ki jo Cerkev obhaja po Gospodovem naročilu in v Njegov spomin. [...] Zato smo vsi poklicani, da močneje živimo Evharistijo v vseh njenih dimenzijah, posebej še v eshatološki in misijonski. Glede tega poudarjam, da »ne moremo biti navzoči pri evharistični mizi, ne da bi dovolili, da nas prevzame zavest poslanstva, ki ima svoj začetek v srcu Boga samega, da bi dosegli vse ljudi.« (*Apost. spod. Zakrament ljubezni*, 84). [...] V tej perspektivi, v letu, ki je posvečeno molitvi v pripravi na Jubilej 2025, želim vse povabiti, da okrepimo tudi in predvsem udeležbo pri sveti maši in molitev za evangelizacijsko poslanstvo Cerkev. Le ta, pokorna besedi Odrešenika, ne neha dvigovati k Bogu v vsakem evharističnem in liturgičnem praznovanju molitev Oče naš s prošnjo »pridi tvoje kraljestvo«. Na ta način vsakodnevna molitev in še posebej Evharistija iz nas napravijo romarje-misijonarje upanja na poti proti življenju brez konca v Bogu, proti svatbeni gostiji, ki jo je Bog pripravil vsem svojim otrokom.

3. »Vse.« Vesoljno poslanstvo Kristusovih učencev v popolnoma sinodalni-misijonski Cerkvi

Tretje in zadnje premišljevanje govori o naslovljenih kraljevega povabila: o »vseh«. Kakor sem poudaril, je »to v srcu misijonov: ta "vsi", ki nikogar ne izključi. Vsi. Vsako naše poslanstvo se torej rodi v Kristusovem Srcu, da bi tako omogočil, da On vse pritegne k sebi.« (*Govor udeležencem Splošnega zasedanja Papeških misijonskih družb*, 3. junij 2023). Tudi danes, v svetu, ki ga trgajo delitve in konflikti, je Kristusov evangelij mili in močni glas, ki kliče ljudi k srečanju, da se prepoznajo kot bratje in se veselijo harmonije v različnosti. Bog hoče, »da bi se vsi ljudje rešili in prišli do spoznanja resnice« (1Tim 2,4). Zato v naših misijonskih dejavnostih nikoli ne pozabimo, da smo poslani, da bi oznanjali Evangelij vsem in »ne kakor nekdo, ki nalaga novo dolžnost, ampak kakor tisti, ki deli veselje, kaže lepoto obzorja in podarja zaželeno gostijo.« (*Apost. spod. Veselje evangelija*, 14).

Kristusovi učenci-misijonarji imajo vedno v srcu skrb za vse ljudi v vseh socialnih in tudi moralnih stanjih. Prilika o gostiji nam govori, da [...] so služabniki zbrali »vse, ki so jih našli, hudobne in dobre« (Mt 22,10). Poleg tega so ravno »ubogi in pohabljeni, slepi in hromi« (Lk 14,21), se pravi zadnji in odrinjeni iz družbe, kraljevi posebni povabljeni. Na ta način svatbena gostija Sina, ki jo je Bog

pripravil, ostane vedno odprta za vse, ker je njegova ljubezen do vsakega od nas velika in brezpogojna. »Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« (Jn 3,16). Kdorkoli, vsak moški in vsaka ženska, je naslovnik Božjega povabila, da je deležen njegove milosti, ki spreminja in odrešuje. Potrebno je samo reči »da« temu Božjemu zastonskemu daru, ga sprejeti in mu pustiti, da nas spremeni, se obleči vanj kot v »svatovsko obleko« (prim. Mt 22,12).

Poslanstvo za vse zahteva tudi soudeležbo vseh. Zato je potrebno nadaljevati pot v smeri popolnoma sinodalne-misijonske Cerkev v službi Evangelija. Sinodalnost je sama po sebi misijonska in obratno, poslanstvo je vedno sinodalno. Zato je danes tako v vesoljni kot v krajevnih Cerkvah vedno bolj nujno potrebno tesno misijonsko sodelovanje. Po sledeh Drugega vaticanskega koncila in mojih predhodnikov priporočam vsem škofijam sveta službo Papeških misijonskih družb [...]. Zato je nabirka na Svetovno misijonsko nedeljo v vseh krajevnih Cerkvah v celoti namenjena v svetovni solidarnostni Sklad, ki ga Papeška družba za širjenje vere nato v papeževem imenu razdeli za potrebe vseh misijonov Cerkev. Prosimo Gospoda, naj nas vodi in nam pomaga biti vedno bolj sinodalna in misijonska Cerkev (prim. *Homilija pri sklepnih maši Rednega generalnega zasedanja sinode škofov*, 29. oktobra 2023).

Obrnimo na koncu pogled na Marijo, ki je od Jezusa izprosila prvi čudež ravno na svatbeni gostiji v Kani Galilejski (prim. Jn 2,1-12). [...] Tudi danes prosimo za njeno materinsko priprošnjo za evangelizacijsko poslanstvo Kristusovih učencev. Z veseljem in prizadevnostjo naše Matere, z močjo nežnosti in naklonjenosti (prim. *Veselje evangelija*, 288), pojdimo in ponesimo vsem povabilo Kralja Zveličarja. Sveta Marija, Zvezda evangelizacije, prosi za nas!

Prevod: Misijonsko središče Slovenije

Naj ta apostolski obisk obrodi veliko dobrih sadov

S. IVA HORVAT, FRANČIŠKANKA MARIJINA MISIJONARKA, INDONEZIJA

Prepričana sem, da je skoraj vsak kristjan že slišal zgodbo o Svetem Frančišku Asiškem, ki se je v 13. stoletju srečal s Sultanom. Prav takšen Frančišek današnjega časa je naš sedanjí papež Frančišek. V svoji visoki starosti se je odpravil na najdaljše potovanje v svojem pontifikatu in kot prvo državo obiskal Indonezijo, muslimansko državo, kjer je le 3 % prebivalstva katoličanov. Prišel je, da bi s svojo preprosto prisotnostjo prinašal mir, dialog in udril katoličane v veri.

Papež v Indoneziji, srečanje z mladimi.

Copyright © Vatican Media

Sploh si ne moremo predstavljati kakšno veselje in hvaležnost preživlja tukajšnja mlada Cerkev, ki se hitro širi, ki potrebuje spodbude, da se pravilno razvija v sredi mnogih drugih verstev, ki se zaveda, kako hitro lahko pride do konfliktov, če ni dialoga, medsebojnega spoštovanja in sprejemanja.

Papežev obisk v dneh od 3. do 6. septembra 2024 je potekal pod geslom *Vera, bratstvo, sočutje*. Vsi dogodki in srečanja s Svetim Očetom v Indoneziji so bili prenašani po televiziji, tako da je lahko vsak spremljal in poslušal papeževe besede, kdor je le želel: kristjani, muslimani, budisti in vsi ostali. Življenje vseh katoličanov v teh dneh se je vrtelo samo okrog teh dogodkov. In prav čutilo se je,

kako nas ta papežev obisk povezuje in odpira srca za deljenje svojih občutij in misli. Prvi komentarji, ki smo jih lahko slišali ob prihodu papeža Frančiška na Indonezijsko zemljo in ki odmevajo tudi po njegovem obisku, so bili povezani z njegovo preprostostjo in uboštvom. Indonezijci se čudijo temu, da je Sveti Oče, voditelj svetovne Cerkve, priletel s komercialnim letalom, se v Džakarti vozil z avtomobilom, ki ga tukaj uporablja povprečen človek, nosi poceni uro in navadne čevlje. To vse zelo močno govori temu narodu, ki je zelo hierarhičen in ki večkrat želi s tem, kar ima, pokazati svojo vrednost in status. Veliko se tudi govori o tem, da je papež Frančišek konsekventen v svoji izbiri imena in resnično živi in

udejanja to, kar je izbral. Vsi se lahko od njega učimo te konsekventnosti. Indonezijska Cerkev se je v teh dneh resnično združila. Čeprav je papež obiskal samo glavno mesto, kjer je bila tudi zaključna Evharištija, smo vseeno vsi praznovali skupaj. Več kot 90 tisoč ljudi se je zbralo na stadionu, kjer je Sveti Oče daroval sveto daritev, vsi ostali katoličani, ki se nismo mogli udeležiti dogodka, saj je bilo število omejeno in tudi razdalje so prevelike, smo se v tem času zbrali po župnijskih in podružničnih cerkvah in smo skupaj spremljali sveto mašo ter prejeli sveto obhajilo. Tako je vsak lahko občutil nekaj tega vzdušja, ki je bilo na stadionu. S tem je tukajšnja Cerkev dala lep zgled edinosti. Bogu hvala!

Drug zelo pomemben poudarek papeževega obiska v največji otoški državi na svetu je seveda delo za mir, spoštovanje drugačnosti in graditev harmonije sredi različnosti. To ima svetovno razsežnost. Papež je Indonezijo postavil kot lep primer medverskega sodelovanja in tudi graditve harmonije sredi raznolikosti. Srečal se je z imamom tretje največje mošeje v Aziji in kot sv. Frančišek spregovoril o miru, dialogu in graditvi mostov. V glavnem mestu Indonezije sta namreč največja mošeja in stolnica postavljeni druga ob drugi, povezuje pa ju podzemni rov. To je močan simbol sodelovanja in medsebojnega sprejemanja. Papež je namreč poudaril, da graditev miru in trud za edinstvo ni v tem, da iščemo skupne točke, ampak da gradimo medsebojne vezi v naši različnosti. To se kaže v tem, da se trudimo, da v nas držimo strpnosti, prijateljstva, pozornosti in vzajemnosti rastejo. S temi besedami je Sveti Oče veliko povedal, še več pa je povedal s svojo držo ljubezni, preprostosti, veselja in sprejemanja vsakega človeka.

Spoštovanje drugačnosti

Minilo je že več kot eno leto, odkar sem v Indoneziji. Čas poln novih odkritij in doživetij, učenja in učenja se, čudovitih in tudi težkih trenutkov. Misijonsko življenje je res pustolovščina!

Tokrat se oglašam iz mesta Jambi, ki leži na šestem največjem otoku na svetu, otoku Sumatra, kjer je sedaj moja skupnost in moj misijon. Sestre imajo tukaj bolnico, ki je v tukajšnji provinci znana daleč okrog, imajo pa tudi vrtec in osnovno šolo. Sama sem do konca starega šolskega leta pomagala v vrtcu, potem pa sem začela delati v bolnici, kjer kot sestra pomagam v bolnišnični pastoralni in pri knjigovodstvu.

Otok Sumatra je precej neposeljen. Veliko je riževih polj in gozdov oz. nasadov dreves za pridobivanje palminega olja in kavčuka. Na otoku najdemo predele prave jungle in tudi naseljene predele, ki še nimajo elektrike. Tudi podružnice naših dveh župnij v Jambi ležijo v takšnih predelih. Katoliške župnije imajo namreč tudi do petindvajset oddaljenih podružnic, kamor vodijo zelo slabe gozdne ceste. Enkrat mesečno jih obiše duhovnik, ostale nedelje pa obred besednega bogoslužja vodijo laiki.

Najpomembnejše zame pa je, da se od njih učim njihovega preprostega življenja. Ne gre samo za dajanje, zavedam se namreč, da brez razumevanja Indonezijskega človeka jim kaj dosti ne morem dati, razen iti k njim kot Kristus, s ponižnim srcem in se pripravljena učiti in sprejemati v enaki meri kot tudi dajati (iz naših konstitucij). V njihovih srcih je polno ran iz dolge zgodovine, ko so bili kolonizirani ali prisiljeni k težkemu delu in lahko vsaka najmanjša napačna gesta, ki jo razumejo kot nesprejemanje - a jaz kot ljubezen in pomoč - vodi v občutek nevrednosti. Je pa tudi res, da mene vsi sprejemajo z odprtimi rokami, saj večina ljudi prvič v življenju sreča mlado sestro iz Evrope 😊. Na splošno je Katoliška

Cerkev v Indoneziji zelo aktivna in je precej duhovnih poklicev. Veliko katoliških staršev želi, da bi se njihov otrok odločil za duhovni poklic. Da bi se mladi lažje odločili, župnije skozi vse leto organizirajo program LIVE IN. To je program, ko so različni redovi povabljeni v župnijo, da pričujejo in predstavljajo svoj red.

V tem času (2 ali 3 dni) živijo pri eni

Z gostiteljsko družino pred njihovo preprosto hišo.

izmed družin v njihovem domu. Tako se res lahko približajo in spoznajo tamkajšnje ljudi in seveda delijo z njimi življenje v vsem.

Prebivalci Sumatre so mešanica vseh etničnih skupin, saj so to večinoma priseljenci iz drugih otokov, je pa tudi precej prebivalcev s kitajskimi koreninami. Tukaj ne živijo samo različne etnične skupine, ampak tudi ljudje vseh veroizpovedi. Zelo sem hvaležna, da lahko opazujem, kako skupaj, v družini, živijo ljudje različnih veroizpovedi. Veliko ljudi se spreobrača. Srečala sem katoličana, ki je zelo dejaven v naši župniji in je bil še pred nekaj leti budist. Spreobrnili

Ob celodnevem praznovanju nedelje poklicev so nekateri otroci oblečeni tudi v redovna in mašna oblačila.

se je, ker je v težkem obdobju svojega življenja zašel v cerkev in tam začutil, da je Jezus resničen Bog, Oseba, ki ga vabi, da se krsti. V bolnici sem srečala starejši katoliški par, katerih sin je duhovnik in gospa je dodala: "Jaz sem bila prej muslimanka, a mož mi je pustil svobodno izbiro pri odločitvi sprejemanja vere. Odločila sem se, da se mu pridružim."

V času programa LIVE IN sem živela pri zelo dejavni mladi katoliški družini. Ko sem izvedela, da je bil mož prej musliman in da so še vsi v njegovi družini muslimani, sem ga presenečena previdno vprašala, kako to, da je postal katoličan. Odgovoril mi je, da ga je nagovarjalo to, kako katoličani držijo skupaj in je vsak član občestva pomemben. Ja, v Indoneziji je religija zelo pomembna in se življenje vrtilo okrog nje. Tudi papež Frančišek je ob svojem obisku v Indoneziji zelo močno spodbudil in nagovoril ljudi, da bi skupaj, ne glede na religijo, gradili boljšo prihodnost. Tukaj je zelo pomembno ponižno spodbujanje ljudi, da v vsej bogati raznolikosti, ki je prisotna tukaj v Indoneziji, stojijo za svojimi prepričanji in resnično spoštujejo drugačnost in utrjujejo dostojanstvo ter samozavest vsakega človeka.

Novo botrstvo v Keniji

S. JANA ROVTAR OSU

Tri mesece sem imela letos časa, da okusim, občutim, doživim Kenijo. Kenijci zase rečejo, da so afriška Amerika, a ne skrivajo bolečine zaradi prepadnih razlik med bogatimi in revnimi.

Malo po mojem prihodu so se na to območje zgrnile uničujoče poplave. Večino časa sem preživela v sirotišnici, kjer so takrat delale štiri naše sestre: dve kot učiteljici, ena kot medicinska sestra in ena kot socialna delavka. Do te izkušnje so se mi zgodbe s kruhom in lačnimi otroki upirale. Tu so me »sezule«. Eden od donatorjev je prispeval znesek za približno 100 g kruha za vsakega otroka. To je bil zanje praznik, saj je sicer hrana enolična, čeprav se odgovorni trudijo, da vsak dan dobijo ogljikove hidrate, maščobe in beljakovine. Meso redko vidijo, rib še niso poskusili, so mi povedali otroci. A so vendar veseli. Večino časa preživijo v šoli, med počitnicami pa zunaj. Nisem jih slišala, da bi se kdaj pritoževali. Zadovoljni so in na to zadovoljstvo postavljajo svoje sanje glede prihodnosti.

Videti več

Sestre so mi omogočile izkušnjo še v dveh drugih skupnostih. Da če tega ne vidim, ne bom dobro vedela, kaj pomeni biti uršulinka v Keniji. Sestre tam so sicer vse domačinke, misijonarke iz Irske so se vrnile domov – naloga odlično opravljena. V eni od skupnosti sem precej časa preživela z enajstletno deklico, ki so jo sestre vzele v internat, kjer so zaposlene. Štiri leta je bila žrtev spolnega nasilja v domači družini. Ves čas smo jo imeli na očeh, da je na cesti pred hišo ne bi kdo ugrabil ali celo ubil, ker je izdala storilce. Hvaležna, zelo sem hvaležna – in sestre še bolj – za finančno podporo, s katero je Misijonsko središče Slovenije poskrbelo za njeno bivanje tam. Sestre aktivno delajo na reintegraciji oz. vrnitvi v domače okolje, a k starim staršem, da bo na

varnem. Storilec je v zaporu. – Da, obstajajo lepe zgodbe.

Šola sv. Uršule

Ravnateljica šole St. Ursula Catholic School je sr. Catherine. Večino dneva preživi tam. S sr. Alice sva se pridružili učencem, ki so ravno tisti teden imeli projektne dneve. Vsak je izdelal svoj instrument in škatlo prve pomoči.

Vsak otrok je izdelal svojo škatlo prve pomoči in instrument.

Edina šola, ki je last naših sester, je v mestu Kitale. Lani so zaradi spremembe šolskega sistema začele z gradnjo (mi bi rekli) srednje šole, da bodo otroci pri njih lahko končali šolanje oz. se pripravili na vpis na univerzo. Število najrevnejših otrok, ki jih lahko sprejmejo v šolo, je zelo omejeno, a s pomočjo botrov bi jih lahko bilo več.

Na javni šoli

Sestre iz iste skupnosti vsak dan poskrbijo za zajtrk prvih treh razredov v eni od javnih osnovnih šol, najmlajši so stari 4 ali 5 let. Vsak dan je »porridge«. To je glavni

razlog, da pridejo v šolo. Učilnice so tam majhne za veliko število otrok. Učitelj je pogosto sploh ni v razred, takrat so otroci prepuščeni sami sebi. Ena od sester poučuje tudi tam, da bi tudi njim pomagale, jih spodbujale, da vztrajajo in dokončajo šolo. To je zanje edina pot, da se izkopljejo iz revščine. Mislim, da to razume tudi vsak boter. Zato – velika hvala! Sestre v Kitale vodijo svoj dispanzer, ki je odprt tudi za ljudi iz okolice. Razumejo, da sta izobraževanje in zdravje dva ključa za razvoj ne le Kenije, ampak tudi Afrike. HIV je še

vedno prisoten, tudi med otroki, a so se v veliki meri naučili živeti z njim – zdravila, hrana in znanje so osnovna sredstva pri tem.

Uršulinke v Keniji so zelo dobro organizirane. Imajo veliko novih poklicev, zato delovnih rok ne manjka. Skoraj vse so učiteljice ali medicinske sestre. Nagovorila sta me njihova pogum in odločnost pri oznanjevanju in služenju ljudem. Tudi zato, ker se pri svojem delu pogosto morajo postaviti po robu krivicam in zlu. Ne, niso od muh te moje/naše sestre 😊. Več o izkušnji Kenije si lahko preberete tule: <https://www.ursulinke.si/kenija-06-wimbo-pesem/>

Vedno bolj preizkušani ljudje

PETER IVANČIČ, SALEZIJANEC

Iz prelepe poletne Slovenije sem se srečno vrnil nazaj in pristal sredi kubanske sople. Poln lepih in dragocenih vtisov bom kar takoj, še danes, poslal to elektronsko pošto, da se mi potem kaj iz spomina ne zbrise ali pa zaradi tropske vročine iz glave izpuhti. Pa tudi, ker sem v Misijonski pisarni obljubil (čeprav za vsak slučaj nisem tudi trdno sklenil), da se bom poboljšal in napisal kaj za Misijonska obzorja.

Hvala Bogu za čudovite počitniške dni, za lepo naravo in vse dobre ljudi. Hvala Bogu še posebej za tolike tiste ljudi, ki jim tudi v Sloveniji srce za misijone gori. Za molitve, navdušenje, pa tudi za odprte oči in dlani, ki sežejo vse do tja, kjer tema slepi in peklenska sila tako očitno duši. Polne trgovine in materialno blagostanje v Sloveniji in Evropi nasploh zbuja v človeku, ki gleda s "kubanskimi očmi", pozornost. Hkrati pa, ko sem, tudi po kubansko navajen, v urejenih in lepo okrašenih cerkvah srečeval vernike, ki so bili tam, pri molitvah, mašah, nekateri tudi pri spovedi (resda, do kamor je moje oko seglo, večinoma brez gneče tako na eni kot na drugi strani spovedne line, ki v spovednici loči spovednika in spovedanca. Sv. Janez Vianney, arški župnik, prosi za nas!). Prav lepa hvala vsem v Misijonski pisarni, ki vedno zelo prijazno in z veliko pozornostjo posvetijo kar zajeten čas misijonarjem, ko pridejo naokrog, v ljudeh pa budijo misijonsko zavest in potem vse skupaj tako skoordiniirajo, da ima to tudi konkreten izraz.

Pa sem spet nazaj

Tu, na Kubi! Poln novih moči! Medtem ko zaradi tukajšnje situacije mnogi odhajajo z otoka, so bili ljudje veseli že za to, da sem se sploh vrnil. Nek možakar se je kar zjokal. Pa sem se spomnil, da je Jezus prišel na ta svet predvsem zato, da je bival in je med nami. Če mu lahko tukaj, resda nevreden služabnik, kot sem, služim vsaj tako, da že samo v Njegovem imenu bivam in sem v tem okolju, potem ok! Sijajno! Saj je Bog Gospodar in Odrešenik. Nekih

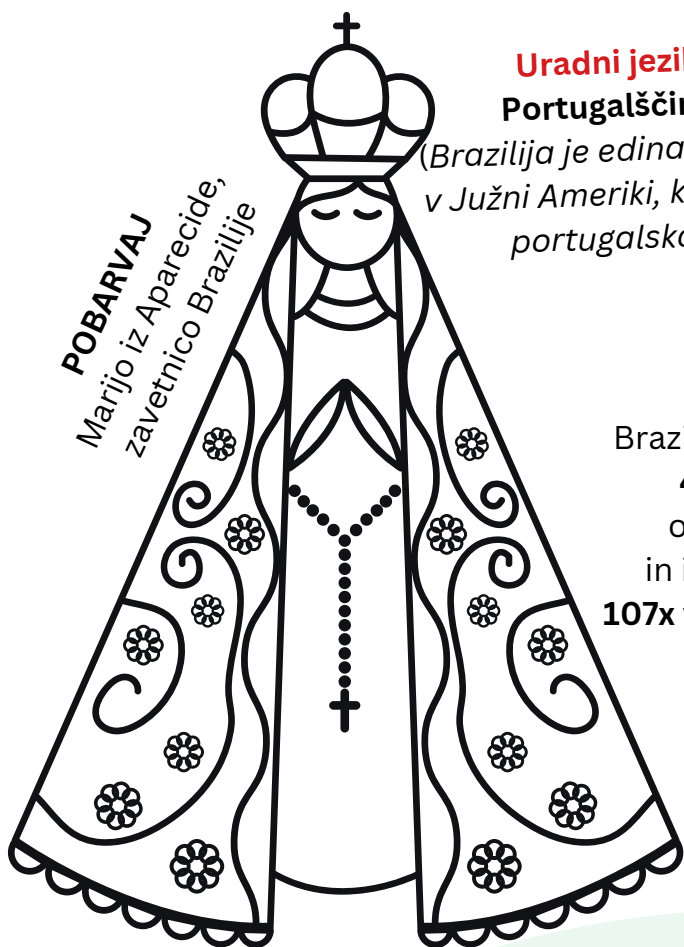
posebnih projektantskih utvar si zaenkrat ne delam. Kaj vem?! Tako da sem prve dni po vrnitvi kar nekam bolj spontano kot sicer preprosto sédel in se najprej pogovarjal z ljudmi. Brez slabe vesti o izgubljanju časa! Oni so mi pripovedovali o tegobah Kube, jaz pa o lepotah Slovenije. Že takoj, prvi dan, sem poslušal izpovedi od vedno bolj preizkušanih ljudi. To so pripovedi, polne brezupa in žalosti. Kubanci mi po tednih moje odsotnosti delujejo še bolj utrujeno in brezvoljno, tudi fizično oslabei. Morda pa je to tudi vedno bolj očiten "ostanek", ki (še) ni odšel. Ali pa sem se jaz po tednih odsotnosti vrnil tako pomlajen. Kdo bi to vedel! Kakorkoli že! Za vse velja, da moramo pogumno naprej in to do skrajnih mej, da bo Evangelij Jezusa Kristusa tudi tu dvigal, hrabil, orientiral in dajal moči. "Jaz sem Pot, Resnica in Življenje", stavek, ki nikoli ne ostari

in katerega o nikomer drugem v nobenem okolju in v nobenem času ne moremo reči. Samo o Jezusu! Kako veseli so ljudje zdravil! Lekadola, Aspirina! Pa še mnogih drugih. Prelepo darilo od raznih ljudi in z različnih koncev Slovenije. Kot da bi dobili zlato ... V imenu vseh najlepša hvala in Bog povrni. Težje pa je, ko ljudje iščejo še razna druga zdravila in je bolnik v kritični situaciji, zdravilo potrebuje pod nujno, pa ga ni ... Kljub vsemu "Vamos adelante! Ánimo!", kot se po špansko tukaj sklene kakšen bolj moreč pogovor (po slovensko pa bi se lahko reklo "Pogumno naprej! Korajža velja!"). V obeh primerih pa: z Gospodom, ker je On naša Moč. Vsem v Misijonski pisarni in vsem tistim ljudem, ki z misijonarji bolj sodelujete, pa tudi tistim, ki ne, naj dobri Bog obilno blagoslavlja in budi v vas trdno vero. Sredi vseh zmešnjav, laži in pesimizma bodite Kristusove priče upanja in resnice. Zato pa, kot to mnogi že vztrajno delate: molite, molite, molite, da vas hudi duh ne prevara in zrežira kakšno pogubno pot. Marija, pomagaj! Lep, sončen pozdrav vsem.

Sv. krst v kraju La Matilde

SPOZNAJ BRAZILJO

POBARVAJ
Marjo iz Aparecide,
zavetnico Brazilije

Uradni jezik

Portugalščina

(Brazilija je edina država
v Južni Ameriki, ki govori
portugalsko.)

BRASILIA -
glavno mesto
Brazilije

Brazilija je približno
420x večja
od Slovenije
in ima približno
107x več prebivalcev
kot mi.

Slovarček besed
obrigado/a - hvala
boa tarde - dober dan
oi/olá - živijo
por favor - prosim

Denarna enota
Brazilski real
1 € je približno
6 realov

Salezijanka **s. METKA KASTELIC** v Braziliji deluje že deseto leto. Je vedno nasmejana in srčna ter s svojo toplino nagovarja predvsem mladino. Trenutno deluje v skupnosti Itapevi.

Salezijanka **s. AGATA KOCIPER** je misijonarka v Braziliji že več kot tri desetletja. Sredi Amazonskega pragozda s sosestrami ustanavlja in vodi šole, pomaga domačinom s hrano ter spodbuja k ohranjanju indijanske kulture in dediščine. Njeno veselje je predvsem delo z otroki in mladino ter skrb za njihovo izobraževanje, katerega revnim otrokom omogoča tudi s pomočjo slovenskih darovalcev preko Botrstva.

Laiška misijonarja **RAJKO in ANA ŠPEHAR VRTIN** sta julija prejela misijonski križ in odšla v misijone v Brazilijo. Prve mesece pomagata pri delu v skupnosti sester salezijank v Itapeviju, nato bosta šla k sestram v Guarapuavo, kjer bosta pomagala pri vzgoji in izobraževanju otrok.

ALI VEŠ?

- Brazilija leži v štirih časovnih pasovih.
- Je **največja** država v Južni Ameriki, **peti največja** država na svetu in **na sedmem mestu** po številu ljudi med vsemi državami po svetu.
- **Rio de Janeiro** slovi po največjem **karnevalu** na svetu (obišče ga 2 milijona ljudi), po nekaterih najlepših **plažah** in po 38 m visokem kipu **Jezusa Kristusa Odrešenika**, ki je eno sedmih čudes sveta.
- Brazilci obožujejo **nogomet** in so petkrat zmagali v finalu svetovnega prvenstva v nogometu.
- V Braziliji živi **največ vrst živali** na svetu.
- **Capoeira** je mešanica borilnih veščin in plesa, ki je značilna za Brazilijo in velja za šport.

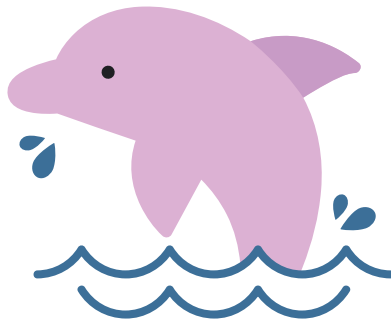
POIŠČI VSILJIVCA

Spodaj so narisane živali, značilne za Brazilijo, razen ene. Katera je tista žival? Obkroži jo!

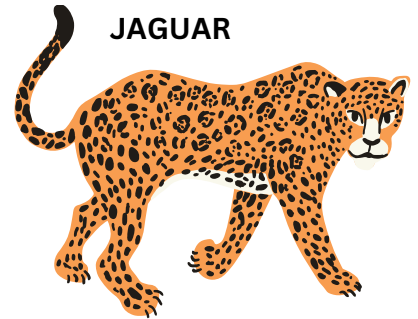
HIJACINTNA ARA

ROŽNATI REČNI DELFIN

JAGUAR

LEV

PASAVEC

KAPIBARA

25 let Misijonske molitvene zveze

Da se za 25 let MMZ skupaj zahvalimo tudi Bogu, vas še posebej vabimo tudi na srečanje, ki bo v župniji Kidričevo v soboto, 26. oktobra 2024, ob 10.30 dopoldan.

Molitveni uri bo ob 11.00 sledila sv. maša, somaševanje pa bo vodil nadškof Alojzij Cvikel.

Prisrčno vabljeni!

jubilant – čestitamo

25 let v misijonih

Janez Mesec, duhovnik LJ, rojen 17. maja 1966 na Jesenicah.

V misijone je prvič odšel novembra 1999. Deluje na Madagaskarju.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | župnije: Dobrovnik, Dornberk, Koper - Sv. Marko | posameznika: Štefe Francisco, Vujič Pranjč Mateja
ADVENTNA AKCIJA | župnije: Cerčno, Dobrovnik, Kamnje, Lipoglav, Ljubljana-Štepanja vas, Sočerga | posameznika: N.N., Zaletel Anton | **SKLAD MIVA** | župnije: Ajdovec, Ajdovščina, Ambrus, Apače, Babno Polje, Bakovci, Banja Loka, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Bele Vode, Bertoki, Besnica, Bevke, Biljana, Bilje, Blagovica, Borovnica, Bovec, Branik, Braslovče, Brestanica, Breznica, Brezno ob Dravi, Brezovica, Brežice, Brusnice, Bučka, Budanje, Bukovica, Bukovščica, Celje - Bl. Anton Martin Slomšek, Celje - Sv. Danijel, Celje - Sv. Jožef, Cerklje na Gorenjskem, Cerklje ob Krki, Cerčno, Cezanjevci, Cirkovce, Col, Čatež - Zaplaz, Čatež ob Savi, Čemšenik, Črenšovci, Črešnjevce, Črešnjske, Črna na Koroškem, Črneče, Črni Vrh, Črni Vrh nad Idrijo, Črniče, Črnomelj, Davča, Dekani, Deskle, Divača, Dobje, Dobovec, Dobrepolje-Videm, Dobrič, Dobrova, Dobrovnik, Dol pri Hrastniku, Dol pri Ljubljani, Domžale, Dornava, Dovje, Dragatuš, Dramlje, Dravograd, Drežnica, Duplje, Dutovlje, Fara, Godovič, Gomilsko, Goriče, Gorje, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornja Sveta Kungota, Gornji Logatec, Grad, Grahovo, Grgar, Grosuplje, Hajdina, Hinje, Hoče, Homec, Horjul, Hotedrška, Hotiza, Hrastnik, Hrenovice, Hrpelje-Kozina, Hrušica, Idrija, Ihan, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izlake, Izola, Jamlje, Janče, Jarše, Javor, Javorje, Javorje nad Škofjo Loko, Jesenice, Jurklošter, Kalobje, Kamna Gorica, Kamnica, Kamnje, Kančevci, Kapla na Kozjaku, Kidričevo, Knežak, Kobarid, Kobilje, Kočevje, Kočevska Reka, Kojsko, Kokrica, Kolovrat, Komen, Komenda, Kopanj, Koper - Sv. Marko, Koprivna, Koprivnica, Koprivnik v Bohinju, Koroška Bela, Korte, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Košana, Kovor, Kozje, Kranj, Kranj - Drulovka/Breg, Kranj - Šmartin, Kranj - Zlato Polje, Kranjska Gora, Križje, Križevci pri Ljutomeru, Krkavče, Kromberk, Krško, Kuzma, Laporje, Ledine, Lesce, Leskovec pri Krškem, Levpa, Libelice, Lipoglav, Litija, Ljubečna, Ljubljana-Barje, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Dravljje, Ljubljana-Fužine, Ljubljana-Ježica, Ljubljana-Kašelj/Zalag, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Koseze, Ljubljana-Marijino Oznanjenje, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Podutik, Ljubljana-Rakovnik, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Stožice, Ljubljana-Sv. Križ, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Trnovo, Ljubljana-Vič, Ljubljana-Zadobrova, Loče pri Poljčanah, Loka pri Zidanem Mostu, Lokavec, Lokev, Loški Potok, Lucija, Luče, Lucine, Makole, Maribor - Brezje, Maribor - Pobrežje, Maribor - Radvanje Maribor - Sv. Janez Bosko, Maribor - Sv. Janez Krstnik, Maribor - Sv. Križ, Maribor - Sv. Magdalena, Maribor - Sv. Marija, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Maribor - Tezno, Marija Reka, Marija Širje, Mavčiče, Mengeš, Metlika, Mežica, Miren, Mokronog, Moravče, Mošnje, Motnik, Mozirje, Murska Sobota, Naklo, Nazarje, Nova Gorica, Nevljje, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica - Kr. Odrešenik, Nova Oselica, Novo Mesto-Sv. Janez, Novo Mesto-Sv. Lenart, Novo Mesto-Šmihel, župnija Novo Mesto, Odranci, Ojstrica, Olimje, Opatje Selo, Ormož, Osek, Osilnica, Otlica, Peče, Pertoča, Petrovče, Pilštanj, Piran, Pirniče, Pišece, Pivka, Planina, Planina

pri Rakeku, Planina pri Sevnici, Podbrdo, Podbrezje, Podčetrtek, Podgorje pri Slovenj Gradcu, Podgrad, Podkraj, Podlipa, Podsreda, Podzemelj, Polhov Gradec, Polica, Poljane nad Škofjo Loko, Poljčane, Polšnik, Polzela, Ponikva, Portorož, Postojna, Prebold, Prečna, Preddvor, Predoslje, Preloka, Preserje, Preska, Prevalje, Prežganje, Prihova, Primskovo na Dolenjskem, Ptuj - Sv. Ožbalt, Ptujška Gora, Radeče, Radlje ob Dravi, Radovica, Raka, Rakek, Rakitna, Rateče Planica, Razbor pod Lisco, Razbor pri Slovenj Gradcu, Razkrižje, Rečica ob Savinji, Remšnik, Renče, Reteče, Ribnica, Rob, Ročinj, Rogaska Slatina, Rovte, Ruše, Sečovelje, Sela pri Kamniku, Selca, Sele, Selnica ob Dravi, Semič, Senovo, Senožeče, Sevnica, Sežana, Skomarje, Sladka Gora, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Smladnik, Sočerga, Sodražica, Solkan, Sora, Sostro, Spodnja Idrija, Spodnja Polskava, Spodnja Sv. Kungota, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Stara Cerkev, Stara Loka, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Ložu, Stična, Stopiče, Stranice, Stranje, Struge, Studenec, Studenec, Studeno, Suhor, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Andraž v Slov. goricah, Sv. Anton v Slov. goricah, Sv. Barbara v Halozah-Cirkulane, Sv. Barbara v Slov. goricah, Sv. Benedikt v Slov. goricah, Sv. Bolfenk na Kogu, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Duh - Veliki Trn, Sv. Duh na Ostrmem vrhu, Sv. Ema, Sv. Florijan v Dolici, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jedert nad Laškim, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij v Prekmurju, Sv. Jurij v Slov. goricah, Sv. Katarina - Topol, Sv. Križ - Gabrovka, Sv. Križ nad Jesenicami, Sv. Križ nad Mariborom, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Kunigunda na Pohorju, Sv. Lenart, Sv. Lenart nad Laškim, Sv. Lenart v Slov. goricah, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Lovrenc nad Štorami, Sv. Marijeta niže Ptuja, Sv. Marko niže Ptuja, Sv. Martin na Pohorju, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Martin - Doberdob, Sv. Miklavž nad Laškim, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Miklavž pri Ormožu, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Peter na Kristan vrhu, Sv. Peter na Kronski gori, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Rupert nad Laškim, Sv. Štefan, Sv. Tomaž, Sv. Trojica v Slov. goricah, Sv. Vid na Planini, Sv. Vid nad Valdekom, Sveta Gora, Svetina, Svetinje, Svibno, Šempas, Šempeter pri Gorici, Šempeter v Savinjski dolini, Šenčur, Šentgotard, Šentjanž, Šentjanž na Vinski Gori, Šentjernej, Šentjošt nad Horjulom, Šentjur pri Celju, Župnija Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Šentlovrenc, Šentožbolt, Šentrupert, Šentvid pri Stični, Škocjan, Škocjan pri Turjaku, Škofije, Škofja Loka, Škofja Loka-Suha, Škofljica, Šlovrenc, Šmarca-Duplica, Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Kopru, Šmarjeta, Šmartno ob Dreti, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmartno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Rožni dolini, Šmartno v Tuhinju, Šmihel, Šmihel nad Mozirjem, Šoštanj, Špitalič, Št. Ilj pri Velenju, Št. Janž na Dravskem polju - Starše, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Jurij pri Grosupljem, Št. Peter - Otočec, Stanga, Štanjel, Šturje, Tinje, Tišina, Toplice, Trata - Gorenja vas, Trebelno, Trebnje, Trnje, Trstenik, Trzič, Trzič-Bistrica, Unec, Vače, Vavta vas, Velenje - Sv. Martin, Velika Nedelja, Velika Polana, Velike Lašče, Veržej, Videm - Krško, Višnja Gora, Vitanje, Vodice, | duhovnija Voglje, Vogrsko, Vojniki, Vojšiča, Vrabče, Vranja peč, Vransko, Vreme, Vrhnik, Vrhpolje, Vrtojba, Vuhred, Vurberk, Vuzenica, Zabukovje, Zagorje, Zagorje ob Savi, Zali Log, Zaplana, Zasip,

Zavodnje, Zdole, Zgornja Poljskava, Zgornji Tuhinj, Zibika, Zreče, Žalna, Železniki, Želmljce, Žetale, Žiče, Žiri, Žužemberk | posamezniki: Alič Blaž, Antloga Marko, Avguštin Marija Josefina, Avsec Janez, Bajd Ivanka, Bajt Roman, Baša Metka, Batagelj Jasna, Berc Aljoša, Bizjak Milojka, Blaznik Marc Barbara, Blažič Gašper, Bogataj Alenka, Bohinc Aleš, Bole Liližana, Breclj Boža, Breclj Timotej, Brečko Petra, Bregar Nataša, Brunšek Andreja, Brus Kristina, Bučar Sarie Ana, Buček Franciška, Bunderla Danilo, Bunderla Lidija, Burnik Marija, Casar Mario, Celesnik Petra, Cencelj Matija, Cerkev Srca Jezusovega, Čadež Vesna, Čelik Branko, Čemaž Peter, Čep Marija, Černatič Matej, Černe Milena, Černelič Gabrijela, Černigoj Aleš, Česen Matjaž, Česnik Milena, Čufar Katarina, Čuk Erika, Čuk Samuel, Čušin Branko, Demšar Emilija, Demšar Judita, Demšar Marko, Dernovšek Derman Irena, Dimc Andrej, Dobrota Lidija, Dolenc Janez, Dolenc Jure, Dom sv. Katarine, Dorbež Marija, Drnovšek Alenka, Drobnič Matej, Druškovič Ivan, Družba Hčera krščanske ljubezni, družina Klemar Miran, Duhovniški dom Mane Nobiscum, Dušak Martin, Eržen Helena, Fabijan Marinka, Falle Marko, Finvis d.o.o., Flajnik Barbara, Flat Anica, Franciškanski samostan Brezje, Franciškanski samostan Kamnik, Franciškanski samostan Sveta Gora, Frbežar Ana, Friedl Andrej, Gabrijel Mojca, Gabrijelčič Mirjam, Gluhak Cvetka, Gluhar Simon, Goličnik Barbara, Golob Franc, Golob Jan, Golob Katja, Golob Martin, Gorenc Irena, Gostiša Janez, Grahor Jožef, Grebenšek Blaž, Gregorc Sara, Gros Marjeta, Gruden David, Grum Hermina, Grže Tanja, Guzej Anton, Habinc Jožef, Harej Perko Maja, Harej Rok, Hauptmann Maria, Hladnik Teja, Hrastar Lojze, Hren Domen, Hribernik Boris, Hrovat Jože, Hrovat Olga, Hrvatina Helena, Humar Romana, Hvala Nataša, Ileršič Vlasta, Ivančič Marjan, Jakofčič Darja, Jamič Janez, Jamšek Demitrij, Jekovec Marija, Jelen Milena, Jeler Anton, Jeraj Marija, Jerasa Mihael, Jereb Batagelj Miriam, Jeromel Martina, Jeromen Kavčič Marija, Jeromen Perussutti Ana, Jeseničnik Marija, Jesenko Urška, Jezeršek Janez, Jezeršek Katarina, Jovanovič Petra, Juhant Branka, Jurca Jože, Juvan Franc, Kanalec Slavko, Kapucinski samostan, Kapucinski samostan Ljubljana, Karažija Marjan, Karničar Šenk Irma, Kavar Mojca, Kelhar Gregor, Kepić Irena, Kerin Rebeka, Kerznan Anica, Klanjšek Sonja in Mitja, Kmetič Marjeta, Kobal Klavdija, Kočevar Mitja, Kogovšek Tadej, Kokot Branka in Franc, Kolander Tadeja, Kolenc Ivan Marijan, Kolenc Peter, Količ Mateja, Komar Irena, Končan Danijela, Kontesa d.o.o., Koprivšek Nejc, Koren Jerica, Koren Jožef, Koren Stih Nataša, Korenjak Jurij, Kos Zmaga, Kostrič Stefan, Košir Andreja, Košir Melita, Košir Samo, Kotnik Mira, Kozina Jože, Kozinc Janez, Koželj Marijan, Koželjnik Jožica, Kožlin-Žigon Ana, Krajnc Sara, Kramberger Lucija, Kramberger Marta, Krapež Martin, Krašovec Blažka, Kravos Stojan, Krečič Slavica, Križnar Lojze, Križnar Minko, Križnič Matej, Krk Jurij, Kržišnik Eva, Kržišnik Ivanka, Kržišnik Marija, Kumer Milena, Kuntarič Franc Jožef, Kus Jurij, Kušar Gal, Kušar Mihael, Kutnar Jožef, Kutnar Terezija, Lah Aleksander, Lahajnar Družina, Langus Slavko, Lanišek Dušan, Lavrenčič Andrej, Lekarna Most na

Soči, Letig Žagar Nataša, Ličen Mirjana, Lipušček Marjan, Logar Betka, Logar Jaka, Logar Marija, Lorber Mitja, Lotrič Tomaž, Lukan Simon, Lukman Flis Nada, Maček Mateja, Magajna Bogdan, Majster-izdelava in montaža kovinskih konstrukcij, Malovrh Maja, Marinko Tanja, Markelj Slavka, Marolt Marija, Martelj Zgonc Anica, Martinčič France, Martinič Polak Katja, Marušič Danica, Maznik Tadeja, Medic Martina, Medic Vilko, Meglič Franci, Mehle Maria, Merhar Marija, Merljak Matjaž, Merše Franjo, Merše Janko, Merše Stane, Miklavčič Leonida, Miklič Vlasta, Minoritski samostan Piran, Močan Franciška, Modic Darja, Mohar Tomaž, Možina Peter, Mrak Andrej, Mullner Alojzij, Murko Jakob, N.N., Nardin Simon, Nartnik Zdravko, Nimac Jerneja, Novak Andrej, Novak Anka, Novak Bogomir, Novak Tatjana, Oblak Lucija, Ogorevc Klara, Osterman Milan, Otrin Gašper, Ozebek Bogdan, Pajk Marko, Pakiž Jurij, Panger Danijel, Peclin Petra, Pečarič Podobnik Karmen, Pegan Primož, Pegan Sara, Pejič Dragan, Pelko Matjaž, Perko Tatjana, Pernat Cvetka, Petek Lijana, Peterlin Janez, Petrič d.o.o., Petrič Magdalena, Petrin Cvetka, Pevec Andrej, Pezdirc Franc, Pipan Pavla, Pirc Dragica, Pirc Marija, Pirc Peter, Pirih Marija, Pivk Janja, Pižmoht Marija, Podbersič Ivo, Podbukovšek Simona, Podlogar Marko, Pograjc Helena, Pokrivač Marija in Tomaž, Pollmeier Marcus, Potočnik Branka, Praček Aleš, Prebil Klemen, Prelc Martin, Premrl Vilma, Premrn Cilka, Preskar Verica, Pretnar Franc, Primc Kalan Helena, Primos d.o.o., Prnaver Miran, Prnaver Olga, Pšeničnik Marjana, Pucihar Ana, Purger Simon, Rakun Barbara, Rant Marija, Ravnik Alenka, Razpotnik Matej, Raztresen Matko, Rečnik Iva, Rejc Sušnik Simona, Resman Mirjam, Režonja Iztok, Ribnikar Marko, Rihtar Matjaž, Rijavec Markočič Helena, Rojce Jože, Rotar Barbara, Rotar Pance Branka, Rozman Elizabeta, Rus Boštjan, Rus Ida, Rus Melita, Sadar Tadej, Saje Brigita, Samostan Lazaristov Miren, Sanič Luka, Satler Dušan, Satralkar Lucija, Scagnetti Jadviga, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sebanc Danica s.p., Selan Danijel, Seljak Kristina, Sestre sv. Križa, Sever Alojz, Simončič Marta, Sirja Aleš, Skapin Vesna, Skribe - Dimec Darja, Smole Elizabeta, Smrek Alojzij, Smukavec Tončka, Snaj Janko, Springer Marko, Srebot Polonca in Janez, Steblovnik Andreja, Strah Darja, Strah Edvard, Stražar Roman, Stražišar Elizabeta, Strehar Marko, Strnad Alenka, Stupar Janez, Sušec Karmen, Svete Hladnik Helena, Šadl Matej, Šadl Mitja, Šavli Nina, Šenk Marko, Šepec Magda, Škabar Andrej, Škril Matej, Škrobar Jan, Škufca Mira, Škvarč Jernej, Škvarč Marko, Škvorc Marjan, Šolske sestre De Notre Dame, Šorli Skočir Anamarija, Štalac Jože, Šteblaj Kristina, Štemberger Ida, Štern Slavko, Štravs Mateja, Štrbenk Peter, Štrukelj Žiga, Šubelj Ivanka, Tacer Rozalija, Tanko Vida, Tavčar Lucija, Tekavec Jernej, Točaj Marija, Tomažič Katarina, Tomc Maja, Trampuž Ivo, Trošt Peter, Trošt Stenovec Vilma, Trstenjak Franci, Trunkelj Franc, Turk Franc, Turk Janez, Turk Zlata, Tušar Bernarda, Tušek Andrej, Tušek Vida, Udrič Jože, Vehar Štucin Erna, Vene Andreja, Vernik Iva, Vidmar Alojzij, Visočnik Julijana, Vogrinčič Mateja, Volarič Angelika, Voljč Marija, Vovk Marko, Vovk Tadej, Vozelj Janez, Vrabič Metka,

Vrčon Tomaž, Vrečič Primož, Vuga Marija, Vulič Ivica, Zafošnik Silva, Zagorc Katja, Zajec Miha, Zakotnik Andrej, Zaletelj Darko, Zornik Zoran, Zupančič Alojz, Zupančič Andrej, Zupančič Benjamin, Zupančič Jože, Zupančič Tanja, Žakelj Roman, Žganjar Ana, Žižek Slavko, Žmauc Aleksander, Žužel Pavel | SKLAD ZA LAČNE | župniji: Bovec - prvoobhajanci, Kromberk | posamezniki: Božak Danica, Cimerman Sandi, Dragoš Vid, Eržen Vesna, Harej Vojko, Kebe Janez, Kuret Sanja, Lenasi Marija, Marečič Almira, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, N.N., Pirnar Žan, Plešej Helena, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana, Tajnikar Matej, Vidrih Slavica, Zupanc Kristijan | SKLAD ZA MISIJONE | župniji: Kapla na Kozjaku, Otlica | posamezniki: Blažič Mihael, Bobnar Žiga, Bogataj Građišnik Katarina, Brezovnik Janez, Cergolj Janez, Dolinšek Tatjana, Erman Matilda, Skupnost Franciškanov Melbourne, Hauptmann Maria, Janc dr. Miha, Jurca Jože, Kmet Simon, Kocijančič Viktor - Janko, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kranjc Anica, Križnič David, Lah Zmaga, Lajevec Janja, Leskovar Tanja, Likar Sebastjan, Lovše Anica, Magdič Olga, Marter Ana, Mernik Franc, Merše Franjo, Mikulin Olga, N.N., Oset Marija, Paškič Ilija, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Potisek Helena, Saksida Blaž, Sečnjak Maja, Sirk Saksida Marija, Slokar Darja, Šiško Milka, Štolcar Kolja, Štrukelj Franciška, Študentski dom Vincencij, Vinkovič Marija, Zavolovšek Matevž, Zorenč Davorina, Zupančič Danijel | SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV | župnija Šmartno pri Slovenj Gradcu | ZA GOBAVCE | Plešej Helena | SKLAD ZA MADAGASKAR | posamezniki: družina Lahajnar, Lavrič Miriam, Plešej Helena, Remic Primož | SKLAD ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV | posamezniki: Mencin Dominika, Rustja Andreja | ZA RUANDO IN BURUNDI | Mencin Dominika | VODNJAKI-ZAMBIA | župnija Kamnje | Hrovat Olga | MAŠNE INTENCije | posamezniki: Bertolini Francesco, Firbas Marija, N.N. | MISIJON MATANGA | posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica | JOŽE ADAMIČ | posameznika: Avsenik Janez, N.N. | PAVEL BAJEC | posamezniki: Dernovšek Derman Irena, N.N., Ušaj Robert, Valič Cvetko | P. ANKA BURGER | posamezniki: Burger Marko, Ipavec Helena, Maras Tomaž, N.N., Župnijska Karitas Vodice | P. VIDA GERKMAN | posamezniki: Gabrovšek Lovrencija, Jeromen Kavčič Marija, Manček Marta, N.N., Potočnik Danica, Potočnik Metka | P. VESNA HITI | posamezniki: Kovač Emilija Marija, Lajevec Janja, N.N., Ravbar Anica | TONE KERIN | župnija Šmartno pri Litiji | posamezniki: Colner Justina, Lah Benjamin, Šušteršič Ivana | JANEZ KRMEJ | posamezniki: Agrometal d.o.o., Bogataj Gregor, Bolta Majda in Marko, Hostnjak Janez, N.N., Potočnik Niko, Urh Franc, Vrtačnik Brigita, Zgubič Evgen | DANILO LISJAK | posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Kette Lucija, Krevelj Branko, Muller Marija | TOMAŽ MAVRIČ | Malalan Nika | JANEZ MIHELČIČ | posamezniki: Batagelj Sonja, Kreslin Magda | P. ZVONKA MIKEC | posamezniki: Gliha Joži, Murn Marija | MISIJONARKE MATERE TEREZIE | Kranjc Rafael | JANEZ MESEC | župnija

Darovi objavljenih
so na naš račun prispeli
v obdobju med 11. 7. 2024 in
20. 9. 2024. Hvala vsem.

Mengeš | posamezniki: Avsenik Janez, Colnar Marija, Dragan Monika, Katoliška Mladina, Kežman Aleš, N.N., Šimnic Apolonija, Šubic Alojzij s.p., Ušaj Robert | OPEKA PETER | posamezniki: Franciškanska skupnost Melbourne, Bohak Ivan (Janko), Bolta Majda in Marko, Bratovčak Alojzija, Gamsar Jana, Hočevar Janko, Kette Lucija, Kham Alenka, Kranjec Franc, Lah Benjamin, Leskovec Tomaž, Marolt Ana, N.N., Polončič Ladislava, Ramovš Vera, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rojec Jože, Rus Valerija, Sela Rahela, Snaj Irena, Susman David, Šegula Zdenka, Vendlramin Simon, Wojcicky Sergij, Zgonc Marija | P. IOŽICA STERLE | posamezniki: N.N., Paljk Florijana | P. MARTIN KMETEC | posamezniki: Komac Blaž, Lovše Anica, Muller Marija | P. MARIETA ZANJKOVIČ | župnija Sv. Jedert nad Laškim | posamezniki: Cergolj Janez, Dolinšek Katja, Dolinšek Tatjana, N.N., Zadravec Roman | P. BOGDANA KAVČIČ | posamezniki: Anko Ivana, Gaberc Breda, Hrovat Marko, Kežman Aleš, N.N. | P. LOJZE PODGRAJSEK | posamezniki: Harej Neva in Rajko, Šivic Ana | P. ANICA STARMAN | N.N. | P. MILENA ZADRAVEC | posamezniki: Harej Neva in Rajko, Jeralič Martina, N.N. | P. FANI ŽNIDARŠIČ | posameznice: N.N., Sajevec Marija, Souidi Zavrl Nada | P. JANEZ MUJDRICA | Ramovš Vera | JANEZ SEVER | Jenič Dušan | P. LJUDMILA ANŽIČ | posameznici: Dakskobler Ljudmila, Lazar Jožica | P. ANA SLIVKA | Ušaj Robert | P. BARBARA PETERLIN | posamezniki: Lajevec Janja, Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana | P. DORICA SEVER | posameznice: Babič Angela, Marolt Ana, Perovšek Francka | STANE KERIN | župnije: Borovnica, Hrenovice, Krško, Polhov Gradec, Reteče, Šentvid pri Stični, Škofja Loka-Suha, Šmarje-Sap | posamezniki: Avsenik Janez, Kern Jože, Komac Blaž, Marin Hribar Katarina, N.N., Petek Alenka, Šilar Janez | P. URSJA MARINIČ | posamezniki: Berden Peter, Bunderla Lidija, Colnar Marija, Fekonja Simona, Jagodic Leon, Kokošin Marija, Lajevec Janja, Mak Tanja, Marin Hribar Katarina, Marolt Marija, Mušič Lia, Novak Janja, Šile Marinič Andreja, Štuhec dr. Ivan, Zver Sonja | P. MOJCA KARNIČNIK | posamezniki: Harej Neva in Rajko, Ravbar Anica | MISIJON CRIPAM - SABLJAK ANTUN | posameznici: Kos Tjaša, Muller Horvatič Ingrid | P. MIHA MAJETIČ | posamezniki: Katoliška Mladina, Kobal Klavdija | MARIJINE SESTRE - KIJEV | posamezniki: Avbar Marija, Jeromen Kavčič Marija, Pečarič Podobnik Karmen, Ušaj Robert, Vincencijeva zveza Ottawa, Zajec Marija | POLONA DOMINIK | posamezniki: Ažman Bogdan, Hrovat Olga, Jenič Dušan, Kramberger Marta, družina Lahajnar, Martinčič Ludvik, Merše Franjo, Mušič Lia, N.N., Sedej Andreja, Smole Marija | P. ZORICA BLAGOTINŠEK | župnija Ljubljana-Vič | posamezniki: Erjavec Franc, Gale Bogomira, Gladek Maja | P. IVA HORVAT | posameznika: Horvat Anton, Jenič Dušan | IVANA ŽIGON | župnija Celje - Sv. Cecilija | posamezniki: Grgič Ermeda, Kobal Ivan, N.N., Žeželj Miro | ANA IN RAJKO ŠEŠHAR VRTIN | posameznika: Sanič Luka, Žeželj Miro | KERN SABINA | posameznika: Gregorc Ivan, Pavlovič Marija | JOŽE ANDOLŠEK | posameznici: Habjanič Jožica, Žebaljec Mojca

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2024 je 9€.

Praznovanje Misijonske nedelje

Sreda, 16. oktober 2024 ob 19. uri

Misijonska maša za študente in pogovor z misijonarji v cerkvi Marijinega Oznanjenja na Tromostovju v Ljubljani.

Nedelja, 20. oktober 2024

Osrednja slovesnost Misijonske nedelje v župniji Brusnice:

- ob 15. uri molitvena ura s pričevanji misijonarjev
- ob 16. uri bo somaševanje vodil novomeški škof msgr. Andrej Saje

**Vabimo vse prijatelje misijonov,
da se udeležite skupnega praznovanja
Misijonske nedelje.**

**Katoliški
misijoni**

Groblje, Rim, Buenos Aires
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987

Misijonska **obzorja** | Izhajajo v Ljubljani
od 1987
POGLED PO SVETU